

שבת דף לה

דיון בשיטות של רבה ורב יוסף: וחילופה בחלתא, דאמר רבה: חלתא בת תרי כורי שרי לטלטולה, ובת תלתא כורי אסור לטלטולה. ורב יוסף אמר: בת תלתא כורי נמי שרי, בת ארבעה כורי אסור. דברי אביי ששונה ממה שנאמר למעלה: אמר אביי: בעי מיניה דמר (רבה) בשעת מעשה, ואפילו בת תרי כורי לא שרא לי, שאלה על מעשה רבה: כמאן?

תשובה: כהאי תנא, דתנן: **כוורת הקש וכוורת הקנים ובור ספינה אלכסנדרית, אף על פי שיש להם שוליים והן מחזיקות ארבעים סאה בלח שהן כוריים ביבש - טהורים.** אמר אביי: שמע מינה - האי גודשא תילתא הוי

מעשה עם רבא: אביי חזייה לרבא דקא דאוי למערב קושי של אביי: אמר ליה: והתניא **כל זמן שפני מזרח מאדימין!** תשובת רבא: אמר ליה: מי סברת פני מזרח ממש? לא, פנים המאדימין את המזרח.

גירסה אחרת של אותו מעשה: איכא דאמרי מעשה עם אביי: רבא חזייה לאביי דקא דאוי למזרח, קושי של רבא: אמר ליה: מי סברת פני מזרח ממש? פנים המאדימין את המזרח! וסימניך כוותא.

אמר רב יהודה אמר שמואל: בין השמשות דרבי יהודה כהנים טובלין בו. שאלה: למאן? תשובה: אילימא לרבי יהודה - ספקא הוא! אלא בין השמשות דרבי יהודה לרבי יוסי כהנים טובלין בו. קושי: פשיטא! תירוץ: מהו דתימא: בין השמשות דרבי יוסי - מישיך שייך בדרכי יהודה, קא משמע לך: דשלים בין השמשות דרבי יהודה, והדר מתחיל בין השמשות דרבי יוסי. הכרעת ההלכה: אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: הלכה כרבי יהודה לענין שבת, והלכה כרבי יוסי לענין תרומה. קושי: בשלמא הלכה כרבי יהודה לענין שבת - לחומרא, אבל לענין תרומה מאי היא? אילימא לטבילה - ספקא היא! תירוץ: אלא לאכילת תרומה, דלא אכלי כהנים תרומה עד דשלים בין השמשות דרבי יוסי.

עוד הגדרות לבין השמשות: אמר רב יהודה אמר שמואל: כוכב אחד - יום, שנים - בין השמשות, שלשה - לילה. תניא נמי הכי: **כוכב אחד - יום, שנים - בין השמשות, שלשה - לילה.** אמר רבי יוסי: לא כוכבים גדולים הנראין ביום, ולא כוכבים קטנים שאין נראין אלא בלילה, אלא בינונים. עוד הלכה בנושא: אמר רבי יוסי ברבי זבידא: העושה מלאכה בשני בין השמשות - חייב חטאת ממה נפשך. איך אפשר להבחין מתי ביה"ש: אמר ליה רבא לשמעיה: אתון דלא קים לכו בשיעורא דרבנן, אדשימא אריש דיקלי - אתלו שרגא. ביום המעונן מאי? במתא חזי תרנגולא, בדברא - עורבי, אי נמי אדאני

תנו רבנן, **שש תקיעות תוקעין ערב שבת**: ראשונה להבטיל את העם ממלאכה שבשדות, שניה - להבטיל עיר וחנויות, שלישית - להדליק את הנר, דברי רבי נתן. רבי יהודה הנשיא אומר: שלישית לחלוץ תפילין. ושוהה כדי צליית דג קטן, או כדי להדביק פת בתנור, ותוקע ומריע ותוקע ושובת. אמר רבן שמעון בן גמליאל: מה נעשה להם לבבליים, שתוקעין ומריעין ושובתין - מתוך מריעין. תוקעין ומריעין? הווי להו חמשה! - אלא: שתוקעין, וחוזרין ותוקעין, ומריעין ושובתין מתוך מריעין - מנהג אבותיהן בדיהן. אמר רבי יוסי [ברבי] + חנינא: שמעתי שאם בא להדליק אחר שש תקיעות - מדליק, שהרי נתנו חכמים שיעור לחזן הכנסת להוליד שופרו לביתו. קושי: אמר לו: אם כן, נתת דבריך לשיעורין! תירוץ: אלא: מקום צנוע יש לו לחזן הכנסת בראש גגו, ששם מניח שופרו, לפי שאין מטלטלין לא את השופר ולא את החצוצרות קושי: והתניא: **שופר מיטלטל וחצוצרות אינם מיטלטלין!**

אמר רב [יוסף] לא קשיא, כאן - ביחיד, כאן - בציבור.